

Sygn. akt II K 813/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia S.R. Barbara Pasińska

Protokolant – st. sekr. sąd. Aneta Ośniecka , st. sekr. sąd. Monika Szwej , sekr. sąd. Marzena Jurga , sekr. sąd. Renata Jakóbczak , st. sekr. sąd. Mirosława Kłysik

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pabianicach- Moniki Ciukas

po rozpoznaniu dnia 18 grudnia 2014 roku , 23 lutego 2015 roku , 21 kwietnia 2015 roku , 22 maja 2015 roku , 19 czerwca 2015 roku , 02 września 2015 roku , 22 października 2015 roku , 02 i 09 grudnia 2015 roku ,

sprawy **M. O.**

syna G. i E. z domu A.

urodzonego (...) w miejscowości C. (Ukraina)

oskarżonego o to, że w dniu 28 kwietnia 2013r. w P. wbrew treści art. 45 ust.1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym kierował w ruchu lądowym samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartości 2,03 promila zawartości alkoholu we krwi

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

1. w miejsce zarzucanego czynu oskarżonego M. O. uznaje za winnego tego, że w dniu 28 kwietnia 2013r. w P. wbrew treści art. 45 ust.1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym kierował samochodem marki V. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia 2,03 promila alkoholu we krwi w ruchu lądowym, czym wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat,
3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 25 (dwudziestu pięciu) złotych,
4. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sferze ruchu lądowego na okres 2 (dwóch) lat , za wyjątkiem pojazdów mechanicznych do których kierowania konieczne jest posiadanie uprawnień kategorii C ,
5. na podstawie art. 43 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nakazuje oskarżonemu zwrócić dokument prawa jazdy właściwemu wydziałowi komunikacji,
6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 3 grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w czasie od dnia 28 kwietnia 2013r. do dnia 29 kwietnia 2013r., to jest w wymiarze 2 (dwóch) dni, uznając grzywnę za uiszczoną w wymiarze 4 (czterech) stawek dziennych,

7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, zwalniając w pozostałej części .

Sygn. akt II K 813/13

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2013r. , około godziny 00:10 , w P. , na ulicy (...) , oskarżony M. O. kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym . Oskarżony był w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia 2,3 promila alkoholu we krwi . (zeznania świadków K. G. k. 173-174 , J. R. (1) k.149-150 , M. Ł. k. 150-152 , protokół badania krwi k. 30-31 , 33-35 , opinia k. 29)

Oskarżony został zatrzymany w dniu 28 kwietnia 2013r. o godzinie 00:20 , zaś zwolniony w dniu 29 kwietnia 2013r. o godzinie 13:00. (protokół zatrzymania osoby k. 16)

Postanowieniem z dnia 05 maja 2013r. zabezpieczono na mieniu oskarżonego kwotę 500 złotych na poczet grożącej oskarżonemu grzywny . (postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym k. 26)

Oskarżony nie był wcześniej karany . (dane o karalności k. 36, 108 , 154, 219)

Oskarżony ma 32 lata . Posiada wykształcenie średnie . Z zawodu jest kierowcą . Jest żonaty , ma na utrzymaniu dwoje dzieci i żonę . Jest właścicielem samochodu marki B. , rok produkcji 1997. Nie posiada oszczędności . Nie leczył się psychiatrycznie , neurologicznie i odwykowo . (wyjaśnienia oskarżonego k. 170-171)

Oskarżony pracuje w firmie handlowo-spedycyjnej prowadzonej przez P. N. jako kierowca i zarabia około 4.000 złotych miesięcznie . (zeznania świadka P. N. k. 186)

Żona oskarżonego choruje na serce , miała wykonany przeszczep serca . (częściowo zeznania świadka O. D. k. 244)

Oskarżony , składając wyjaśnienia po raz pierwszy , w postępowaniu przygotowawczym , nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów . Wyjaśnił , że w dniu 28 kwietnia 2013. , po wypiciu 60g wódki oraz dwóch piw , kierował samochodem marki V. (...) należącym do jego pracodawcy . (wyjaśnienia oskarżonego k. 172) W późniejszych wyjaśnieniach podał , że nie przyznaje się do dokonania rzucanego mu czynu . Wyjaśnił , że wcześniejsze przyznanie się było spowodowane tym , że chciał jak najszybciej wyjść z komendy . Podał , że został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji , kiedy siedział w zaparkowanym samochodzie na miejscu kierowcy i spał . Ponieważ nie chciał jechać na komendę założono mu kajdanki . Wyjaśnił , że tego dnia przyjechał do baru do P. ze znajomym O. D. , który razem z nim pracował . Samochodem kierował kolega . Gdy przyjechali funkcjonariusze Policji , to w stacyjce nie było kluczyków . Mówił funkcjonariuszom Policji , że nie kierował samochodem , ale go nie słuchali . Gdy został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji , to czekał na kolegę , który poszedł do „dziewczyn” , nie wie do jakich . Podał , że wcześniej pytał taksówkarza o „imprezę” , a kolega w tym czasie czekał w samochodzie . (wyjaśnienia oskarżonego k. 172)

Przed sądem oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu . Wyjaśnił , że w dniu zdarzenia , w miejscu pracy , pił z kolegami alkohol . Potem pojechał z O. D. do P. . O. D. nie pił alkoholu i on kierował samochodem . O. D. został w samochodzie , a oskarżony poszedł do baru , nie pamiętał jakiego . W barze oskarżony pił wódkę , piwo , dokładnie nie pamiętał . Kiedy wyszedł z baru , to pytał taksówkarza o dyskotekę . Wrócił do samochodu , a następnie znowu poszedł do baru . Kolega spał w samochodzie . Następnie oskarżony wrócił do samochodu i podjechali do postoju taksówek , by zapytać o dyskotekę . Samochodem kierował kolega . Oskarżony siedział z przodu - na miejscu pasażera . Oskarżony podał , że nie wie gdzie poszedł kolega . Oskarżony zasnął . Kiedy się obudził , to wysiadł z samochodu , a następnie usiadł na miejscu kierowcy . Potem przyjechali funkcjonariusze Policji . Obezwładnili oskarżonego , wykręcili mu ręce i zawieźli na pobranie krwi – wbrew jego woli . Kolega wrócił , ale gdy zobaczył funkcjonariuszy Policji , to się wystraszył i nie podchodził do samochodu . Podał , że mówił funkcjonariuszom Policji , że samochodem kierował kolega , ale funkcjonariusze Policji go nie słuchali . Oskarżony wyjaśnił , że od 2001r posiada

prawo jazdy kategorii B , C i E . Pracuje u P. N. jako kierowca samochodów ciężarowych . Podał , że kiedy rozmawiał z taksówkarzem , to na postoju było około 15 taksówek . Wyjaśnił , że miejscowość W. , gdzie pracuje , jest położona w odległości około 10-12 km od P. . Wyjaśnił , że w czasie pierwszego przesłuchania przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , gdyż funkcjonariusze Policji powiedzieli mu , że jeżeli się przyzna , to zostanie zwolniony . Podał , że nie pamięta , czy kolega , który kierował samochodem , wysiadając z samochodu , zabrał kluczyki , ale jak przyjechali funkcjonariusze Policji , to kluczyków nie było . Minęło może 30 minut , może godzinę od czasu , gdy kolega opuścił samochód i przyjechali funkcjonariusz Policji . Wyjaśnił , że przesiadł się na miejsce kierowcy , gdyż chciał włączyć muzykę . Z miejsca pasażera też mógł to zrobić , ale chciał to zrobić siedząc na miejscu kierowcy . Podał , że wydaje mu się , że kiedy po raz pierwszy rozmawiał z taksówkarzem , to znajdował się poza samochodem . Zaś , kiedy rozmawiał z taksówkarzem po raz drugi , to podjechali samochodem do taksówkarza i wtedy oskarżony siedział na miejscu pasażera . Nie pamiętał czy rozmawiał z tym samym taksówkarzem co wcześniej , bo było dużo taksówek . Nie zwracał uwagi czy za nimi jedzie taksówka . (wyjaśnienia oskarżonego k. 171-172)

Sąd zważył co następuje :

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego . Pozostają one bowiem w jaskrawej sprzeczności z zeznaniami bezpośredniego świadka K. G. , którego zeznania były logiczne i konsekwentne podczas całego postępowania . Świadek zeznał , że najpierw samochód , którym kierował oskarżony stał na wysokości restauracji (...) , która znajduje się na ulicy (...) w P. . Następnie oskarżony podjechał na postój taksówek , znajdujący się naprzeciwko restauracji , zatrzymał samochód na wysokości samochodu taksówki , w której znajdował się K. G. i rozmawiał z K. G. mając otwartą szybę , z przodu , od strony pasażera . K. G. był pewny , że w samochodzie była tylko jedna osoba , kierowca . Następnie oskarżony odjechał samochodem w kierunku ulicy (...). Ponieważ , w oparciu o wcześniejszą rozmowę , K. G. zorientował się , że oskarżony jest pod wpływem alkoholu , a ponadto sposób jazdy oskarżonego na to wskazywał , K. G. pojechał za samochodem oskarżonego , jednocześnie wzywając funkcjonariuszy Policji . Jechał za samochodem oskarżonego w odległości 30-40 metrów , miał cały czas samochód oskarżonego w zasięgu wzroku . Następnie oskarżony zatrzymał samochód na wysokości ulicy (...) i ulicy (...) , w miejscu oświetlonym . Zatrzymał samochód w granicach około 2 metrów od krawędzi jezdni . Świadek zeznał , że od momentu zatrzymania pojazdu , którym kierował oskarżony do momentu przyjazdu funkcjonariuszy Policji nikt z samochodu nie wysiadał , ani nikt do samochodu nie wsiadał . W zakresie tych okoliczności świadek nie miał żadnych wątpliwości . Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego , nie miał żadnego powodu by obciążać oskarżonego odpowiedzialnością . Z zeznaniami świadka K. G. korelują zeznania świadków J. R. (1) i M. Ł. – funkcjonariuszy policji , którzy przeprowadzali z oskarżonym interwencję . Świadcowie potwierdzili relacje świadka K. G. . Wprawdzie z zeznań świadka M. Ł. wynikało , że oskarżony w czasie interwencji podnosił , że samochodem kierował jego kolega , jednakże w kontekście wiarygodnych zeznań świadka K. G. należy uznać , że okoliczność podnoszona przez oskarżonego już w czasie interwencji stanowiła przyjętą przez oskarżonego formę obrony zmierzającą do uwolnienia się od odpowiedzialności . Zeznania świadków J. R. (2) i M. Ł. są wiarygodne . Są one bowiem spójne i logiczne oraz zgodne z zeznaniami świadka K. G. .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. N. . P. N. nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia . Jego przebieg znał z relacji oskarżonego i w swoich zeznaniach podnosił jedynie okoliczności podawane mu przez oskarżonego , które , jak to wcześniej podniesiono , faktycznie nie miały miejsca .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka O. D. , za wyjątkiem zeznań dotyczących sytuacji materialnej i rodzinnej oskarżonego . Zeznania świadka odnośnie przebiegu zdarzenia , będącego przedmiotem postępowania , pozostawały bowiem w jaskrawej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadka K. G. . Należy podkreślić , że świadek O. D. jest znajomym oskarżonego , razem pracowali i świadek wskazując na siebie , jako kierującego samochodem krytycznego dnia , niewątpliwie chciał uwolnić oskarżonego od odpowiedzialności karnej .

Sąd uznał za wiarygodny pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie , gdyż z jednej strony żadna ze stron go nie kwestionowała , a z drugiej strony nie był sprzeczny z osobowymi źródłami dowodowymi , został sporządzony przez osoby uprawnione , zgodnie z przepisami prawa .

Oskarżony jest człowiekiem dorosłym i w chwili zdarzenia miał możliwość prawidłowej oceny sytuacji , zarówno pod względem prawnym jak i faktycznym . W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należy , że w chwili popełnienia czynu miał on niczym nie skrepowaną wolę i możliwość zachowania się w sposób zgodny z normami prawnymi . Nie wystąpiły w niniejszej sprawie żadne okoliczności mogące usprawiedliwić zachowanie sprzeczne z normami prawnymi . Nie zaistniały także okoliczności wyłączające bezprawność czynu . Tym samym oskarżonego należy uznać za winnego dokonania czynu bezprawnego , karalnego i karygodnego .

Biorąc pod uwagę powyższe sąd uznał , że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Niewątpliwie jest bowiem , że oskarżony w dniu 28 kwietnia 2013r. , w P. na ulicy (...) , będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym . Stan nietrzeźwości zdefiniowany został w art. 115 §16 pkt 1 i pkt 2 k.k. , a wyniki pomiaru u oskarżonego wskazują , że oskarżony znajdował się w takim właśnie stanie . Działał umyślnie postępując wbrew treści art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym . Miał świadomość tego , że znajduje się w stanie nietrzeźwości , a mimo to prowadził pojazd mechaniczny .

Stosownie do dyspozycji art. 4 § 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa , stosuje się ustawę nową , jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio , jeżeli jest względniejsza dla sprawcy . Biorąc to pod uwagę należało zastosować w niniejszej sprawie ustawę obowiązującą w czasie popełnienia przestępstwa przez oskarżonego . Niewątpliwie bowiem przepisy obowiązujące w dacie popełnienia czynu , chociażby z uwagi na treść obecnie obowiązującego art. 43a k.k. , art. 42 § 2 k.k. były względniejsze dla oskarżonego .

Wymierzając oskarżonemu karę sąd wziął pod uwagę, jako okoliczności łagodzące , fakt , że oskarżony nie był wcześniej karany , pracuje , łoży na utrzymanie rodziny i prowadzi ustabilizowany tryb życia . Ponadto oskarżony kierował samochodem w godzinach nocnych , kiedy natężenie ruchu niewątpliwie jest o wiele mniejsze niż w ciągu dnia . Jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę wysoki stopień stężenia alkoholu we krwi . Oskarżony był w stanie upojenia alkoholowego . Powyższe okoliczności spowodowały , że sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności uznając , że kara orzeczona w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia winy , społecznej szkodliwości czynu oraz spełni wobec oskarżonego zapobiegawcze i wychowawcze cele kary .Wymienione powyżej okoliczności obciążające nie pozwoliły , w ocenie sądu , na wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju .

Natomiast okoliczności łagodzące dają podstawę do przyjęcia , że oskarżony nie będzie więcej naruszał prawa . Tym bardziej , że czyn popełniony przez oskarżonego miał miejsce w kwietniu 2013r. i do chwili obecnej oskarżony nie popełnił żadnego przestępstwa . W związku z tym sąd , w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k. , art. 71 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary na okres próby 2 lat uznając , że okres próby w takim wymiarze będzie wystarczający dla zweryfikowania postawy oskarżonego .

Ponieważ orzeczona kara pozbawienia wolności została oskarżonemu warunkowo zawieszona sąd, na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 25 złotych każda stawka . W ocenie sądu orzeczona obok kary pozbawienia wolności grzywna wzmocni realizację względem oskarżonego celów kary i będzie stanowiła dla niego dodatkową dolegliwość finansową, a w szczególności przyczyni się do zapobieżenia popełnienia przez niego przestępstwa w przyszłości . Wymierzając grzywnę sąd miał na uwadze sytuację materialną i rodzinną oskarżonego . Wprawdzie oskarżony jest jedynym żywicielem rodziny, ale uzyskuje stały dochód w wysokości 4.000 złotych , jest osobą zdrową , posiada realne możliwości zarobkowe .

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat z wyłączeniem pojazdów mechanicznych do kierowania którymi konieczne jest posiadanie uprawnień kategorii C uznając , że orzeczenie środka karnego w takim wymiarze i w takim zakresie będzie wystarczające dla uświadomienia oskarżonemu , że droga publiczna nie jest miejscem dla osób poruszających się pod wpływem alkoholu . Wysoki stopień nietrzeźwości u oskarżonego, który kilkakrotnie przekraczał dolny próg ustalony ustawą stanowi w tym przypadku istotną okoliczność

obciążającą . Im większe bowiem stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu tym wyższe upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów . Z uwagi jednak na to , że oskarżony pracuje jako kierowca i w ramach wykonywanej pracy prowadzi pojazdy mechaniczne , do których prowadzenia potrzebne jest posiadanie uprawnień kategorii C , jest jedynym żywicielem rodziny – trzech osób , a krytycznego dnia kierował samochodem osobowym sąd ograniczył zakres orzeczonego środka karnego . Pozbawienie bowiem oskarżonego możliwości kierowania pojazdami mechanicznymi do których prowadzenia wymagane jest posiadanie uprawnień kategorii C oznaczałoby utratę pracy przez oskarżonego , a zatem spowodowałoby dla oskarżonego oraz jego rodziny wyjątkowo ciężkie skutki .

Z uwagi na orzeczony środek kary , na podstawie art. 43 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. , sąd nakazał oskarżonemu zwrócić prawo jazdy właściwemu wydziałowi komunikacyjnemu .

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w czasie od dnia 28 kwietnia 2013r. do dnia 29 kwietnia 2013r. , to jest w wymiarze 2 dni , uznając grzywnę za uiszczoną w wymiarze 4 stawek dziennych .

Na koszty niniejszego postępowania złożyły się wydatki w postaci 40 złotych za doręczenia , 90 złotych za dane o karalności , 288,92 złote za badanie krwi oraz opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności i grzywny w kwocie 680 złotych. O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. obciążając oskarżonego częściowo kwotą 500 złotych . Z uwagi na to , że oskarżony został obciążony grzywną oraz posiada na utrzymaniu trzy osoby sąd uznał , że obciążenie oskarżonego kosztami w całości byłoby dla oskarżonego nadmierną uciążliwością .